

УДК 330.322

Дудчик О.Ю., к.е.н., доцент

Гайдамашко О.Г., Тихонова В.В.

Університет митної справи та фінансів

СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ УКРАЇНИ

У статті проаналізовано особливості, основні проблеми інвестиційного клімату в Україні, його виключну важливість для сприяння соціально-економічному розвитку та модернізації національної економіки. Розглянуто основні риси, тенденції інвестиційних процесів в Україні та напрями вдосконалення державної політики у сфері інвестування, а також заходи щодо удосконалення правового поля у сфері інвестиційної діяльності. Проаналізовано механізми підвищення інвестиційної активності та систематизовано основні чинники формування інвестиційної політики. Запропоновано пріоритетні напрями поліпшення інвестиційного клімату та шляхи підвищення інвестиційної привабливості України.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна активність, інвестиційний клімат, прямі іноземні інвестиції, інвестор, інвестиційний імідж, інвестиційна привабливість.

Dudchik O., Gaydamashko O., Tikhonova V.

STATUS, PROBLEMS AND PROSPECTS OF FORMATION OF FAVOURABLE INVESTMENT CLIMATE IN UKRAINE

The article analyzes the features of the main problems of investment climate in Ukraine, its exceptional importance for promoting the dynamics of socio-economic development and the possibility of upgrading on this basis the national economy. The main features tendencies investment processes in Ukraine and areas of improvement of the state policy in the field of investment, as well as measures to improve the legal framework in the field of investment. Mechanisms increasing investment activity and systematized the main factors shaping the investment policy. A priority directions of improving the investment climate and ways to increase the investment attractiveness of Ukraine.

Key words: investment, investment activity, investment climate, foreign direct investment, investor, investment image, investment attractiveness.

Дудчик О.Ю., Гайдамашко О.Г., Тихонова В.В.

СОСТОЯНИЕ, ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ФОРМИРОВАНИЯ БЛАГОПРИЯТНОГО ИНВЕСТИЦИОННОГО КЛИМАТА В УКРАИНЕ

В статье проанализированы особенности, основные проблемы инвестиционного климата в Украине, его исключительную важность для содействия социально-экономическому развитию и модернизации национальной экономики. Рассмотрены основные черты, тенденции инвестиционных процессов в Украине и направления совершенствования государственной политики в сфере инвестирования, а также меры по совершенствованию правового поля в сфере инвестиционной деятельности. Проанализированы механизмы повышения инвестиционной активности и систематизированы основные факторы формирования инвестиционной политики. Предложено приоритетные направления улучшения инвестиционного климата и пути повышения инвестиционной привлекательности Украины.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная активность, инвестиционный климат, прямые иностранные инвестиции, инвестор, инвестиционный имидж, инвестиционная привлекательность.

Постановка проблеми у загальному вигляді і її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні є однією з найважливіших умов залучення інвестицій. Інвестиції відіграють центральну роль в економічному розвитку країни, визначають загальне зростання її економіки. Від ефективності інвестиційної політики залежить стан

виробництва, рівень технічної оснащеності підприємств, можливості структурної перебудови економіки, вирішення соціальних і екологічних проблем. Інвестиції є потужним стимулом до переоснащення та модернізації технічної бази підприємства, зростання обсягів виробництва, покращення якості продукції й підвищення конкурентоспроможності підприємства на ринку, що призводить до збільшення економічних вигод. На активізацію інвестиційного процесу суттєво впливає стан інвестиційного клімату в державі.

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається стратегічно важливим питанням, від реалізації якого залежать соціально-економічний розвиток, ефективність залучення в світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми. Проблемам залучення інвестицій в економіку України та вивченню її інвестиційного клімату присвячені праці багатьох вчених, зокрема: В.Н. Амітана, М.І. Долішнього, С.В. Єкімова, Г.В. Козаченка, Т.В. Майорова, В.К., Мамутова, В.М. Лотош, О. Пирогова, С.М. Писаренка, О.О. Удалих, В.Ф. Федоренко, М.М. Якубовського та ін. Чимало уваги вчені економісти приділяють інвестуванню капіталу, але зважаючи на швидкі темпи інтеграції України у світовий економічний простір, що спричиняє появу нових умов функціонування економіки, залишається багато актуальних питань та проблем, пов'язаних з інвестуванням іноземного капіталу, що потребують нагального дослідження та вирішення. Разом з тим, проблеми забезпечення сприятливого інвестиційного клімату потребують постійного розгляду, аналізу та вирішення, особливо в період економічної нестабільності, коли ризик вкладень в об'єкти інвестування значно зростає.

Цілі статті є визначення стану інвестиційного клімату, факторів впливу на його формування, аналіз сучасних проблем та визначення основних напрямів підвищення інвестиційної привабливості України шляхом покращення інвестиційного клімату.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Для будь-якої економіки важливим є питання досягнення макроекономічної стабільності, що неможливо без залучення інвестиційних ресурсів. Інвестування – це складний багатоступінчастий механізм, що дає змогу примножувати економічний потенціал країни. Останнім часом іноземні інвестори проводять обережну політику в країні у сфері інвестиційного співробітництва, що свідчить про необхідність зниження негативних факторів і створення максимально сприятливих умов для покращення інвестиційного клімату в Україні [1].

Інвестиційний клімат країни найкраще можна проаналізувати, використовуючи міжнародні рейтинги, які складаються різними установами, організаціями та об'єднаннями. Для початку розглянемо рейтинг України за індексом економічної свободи Heritage Foundation (рис. 1), який оцінює рівень лібералізації держави. Індекс економічної свободи порівнює обмеження і перешкоди на шляху економічної діяльності, до яких вдаються уряди різних країн [2].

Загалом, за індексом економічної свободи Україна не є привабливою для інвесторів державою, адже економічна свободи є на дуже низькому рівні, що значно погіршує інвестиційний клімат країни. Щоб долучитися до процесів інтернаціоналізації та глобалізації, економіка країни має бути добре розвинутою та конкурентоспроможною. Інвестиції ж є одним з найголовніших засобів, що дозволяє забезпечити вихід економіки з кризи та підвищити якісні показники господарської діяльності, якими визначається конкурентоспроможність та економічне зростання загалом.

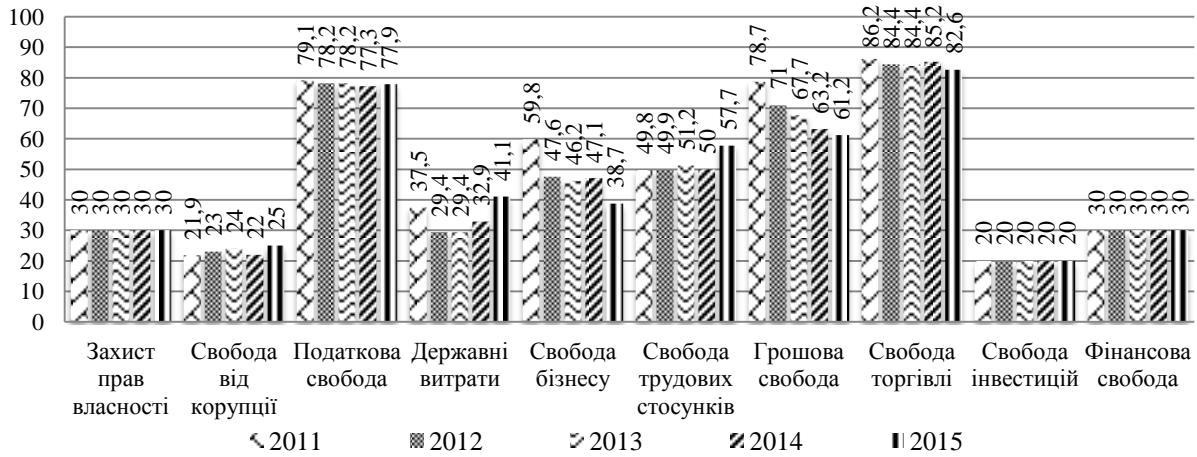

Рис. 1. Динаміка показників України за індексом економічної свободи за 2011-2015 рр.

Експертами Світового банку розробляється звіт «Ведення бізнесу» (рис. 2), який дозволяє визначити якість правил регулювання підприємницької діяльності, що підвищують чи обмежують ділову активність в країні. У рейтингу 2015 р. Україна посіла 96 місце і покращила свої позиції відразу на 16 пунктів порівняно з минулим роком. У доповіді Doing Business 2015 відзначається, що минулого року в Україні було досягнуто важливого прогресу у сферах реєстрації прав власності та оподаткування – за цими двома показниками Україна поліпшила своє місце на 25 позицій [3].

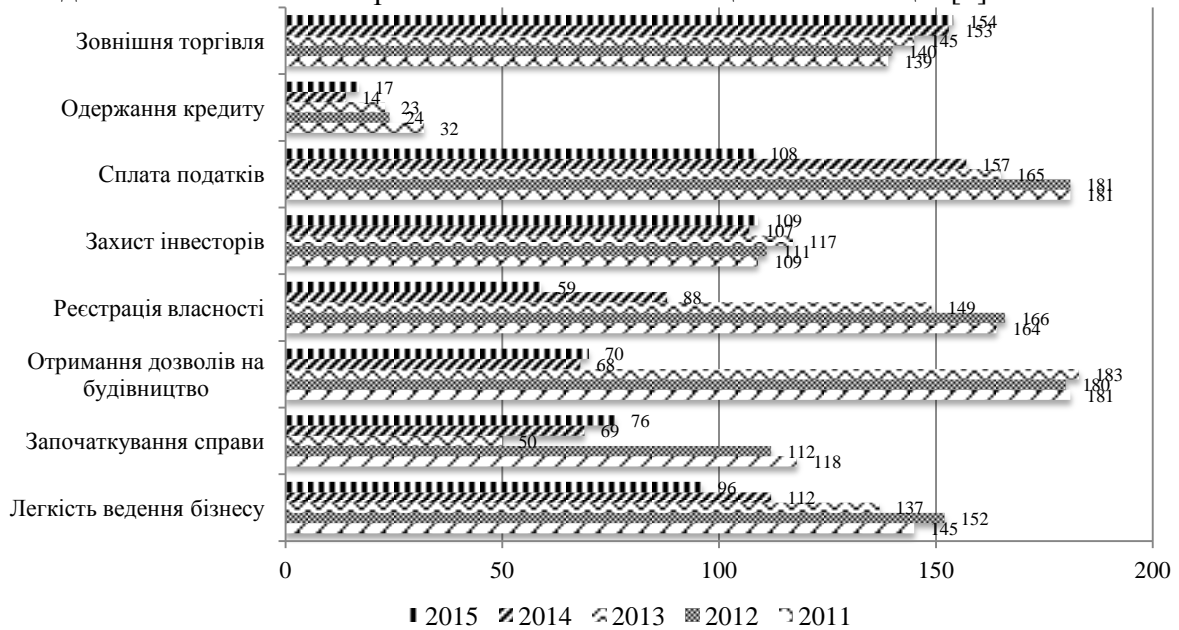

Рис. 2. Динаміка показників України в рейтингу «Ведення бізнесу» за 2011-2015 рр.

З огляду на низьку позицію України в рейтингу «Ведення бізнесу» [3], українська економіка є складною для ведення бізнесу та отримання прибутків. Хоча, більшість показників мають позитивну динаміку, проте така ситуація в країні не заохочує як іноземних, так і внутрішніх інвесторів вкладати кошти в український бізнес.

Оцінювання інвестиційного клімату України Європейською Бізнес Асоціацією відбувається за п'ятибальною шкалою за результатами оцінок керівників компаній-

учасниць ЄБА (рис. 3).

Починаючи з кінця 2011 року спостерігається спад інвестиційної активності, який можна пов'язати з наслідками світової фінансової кризи. Також причинами цього є відсутність цілісної економічної стратегії у 2011 році, невиконання базових завдань, ігнорування необхідності в інституціональних перетвореннях. У результаті Україна не змогла залучити іноземний капітал у значних обсягах.

Підготовка до підписання Україною Угоди про Асоціацію з ЄС спричинили зріст індексу інвестиційної привабливості у III кварталі 2013 р. після майже дворічних стабільно низьких експертних оцінок. Те, що ці очікування бізнесу не справдилися, призвело до суттєвого подальшого падіння індексу у IV кварталі 2013 р. до найнижчого рівня за всю історію його вимірювання – до 1,81 [4].

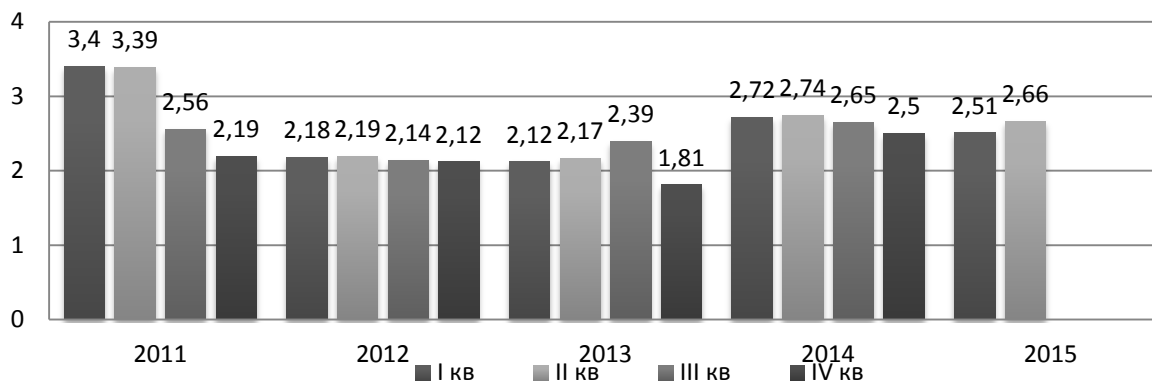

Рис. 3. Динаміка індексу інвестиційної привабливості Європейської Бізнес Асоціації за 2011-2015 рр.

За підсумками II кварталу 2015р. переважна більшість (81%) респондентів Індексу інвестиційної привабливості Європейської Бізнес Асоціації не помітили позитивних зрушень та незадоволені поточним станом справ. Але рівень незадоволеності на 4% менше, ніж за підсумками дослідження в I кварталі. Показник індексу (2,66 за 5-бальною шкалою) залишається у негативній площині – є нижчим за 3 бали (нейтральне значення індексу). 51% респондентів вважають, що інвестиційний клімат на початок другого півріччя 2015 р. на тому ж рівні, що й у квітні 2015 року, 41% - не очікують поліпшення у III кварталі 2015 року.

Керівники компаній-учасниць ЄБА визначила наступні зміни у ключових сферах інвестиційного клімату України за II квартал 2015 року (таблиця 1):

Таблиця 1

Зміни у ключових сферах, що формують інвестиційний клімат України у II кварталі 2015 р.

Негативні зміни	Позитивні зміни
<ul style="list-style-type: none"> 79% керівників не помітили реформ судової системи 77% незадоволені ефективністю боротьби з корупцією 71% стурбовані волатильністю фінансового ринку 54% не бачать прогресу з відшкодуванням ПДВ 51% незадоволені торгівлею та стурбовані відсутністю земельної реформи 	<ul style="list-style-type: none"> 13% помітили незначне спрощення митного оформлення 13% вважають, що торгівля стала простішою 12% побачили перші результати боротьби з корупцією та прогрес з відшкодуванням ПДВ

Повільне впровадження реформ, високий рівень корупції, а також тиск з боку

податкової та митної систем – основні питання, що викликають занепокоєння у інвесторів. Бізнесмени вважають, що Міністерство економічного розвитку і торгівлі, а також МВС України – запроваджують реформи найефективніше [4].

У рейтингу інвестиційної привабливості країн світу International Business Compass на 2015 рік, опублікованому компанією BDO, Україна за рік піднялась на 20 позицій. Україна в рейтингу розташовується на 89 місці і входить до переліку країн, що показали найкраще зростання за рік, нарівні з Білоруссю і Латвією. У 2014 році Україна займала 109 місце. Зазначені індекси формуються компанією BDO спільно з Гамбургським інститутом світової економіки, і характеризують економічну і фінансову привабливість різних країн світу на підставі трьох основних показників: економічних, політичних і соціокультурних умов.

За даними Державного комітету статистики України у січні – червні 2015 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 1042,4 млн. дол. США та вилучено 351,3 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). Зменшення капіталу за рахунок переоцінки, утрат та перекласифікації за цей період становило 3604,0 млн. дол. США (у т. ч. за рахунок курсової різниці – 3539,3 млн. дол. США) [5].

Рис. 4. Обсяг прямих іноземних інвестицій в Україні за 2011-2015 рр.

Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 01.07.2015 р. становив 42851,3 млн. дол. США (рис. 4) та в розрахунку на одну особу населення складає 1000,5 дол. США. Інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено 31,5 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в установах фінансової та страхової діяльності – 25,9 %.

Обсяги залучення капітальних інвестицій підприємствами України (рис. 5) у січні-червні 2015 р. складають 98,7 млрд. грн., що становить 90,8% до відповідного періоду 2014 р. Приріст капітальних інвестицій у січні – червні 2015р. досягнуто у 5 регіонах України. Найбільш активно у цей період освоювались капіталовкладення у Волинській області (175,1% у порівнянні з відповідним періодом попереднього року), м. Києві (128,3%), Хмельницькій області (123,1%). Найбільший спад інвестиційної активності відбувався в Донецькій (33,5% до січня-червня 2014 р.) та Луганській (13,2%) областях [5].

В цілому статистичні дані та міжнародна інвестиційна позиція України свідчать, що Україна є не досить привабливою для інвестицій, але водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні.

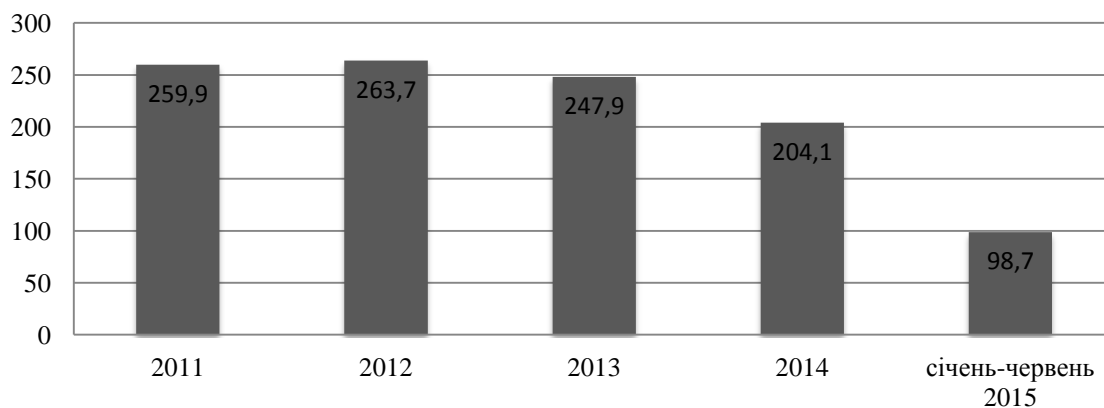

Рис. 5. Обсяги залучення капітальних інвестицій підприємствами України у 2011 – 2015 р.р.

Серед основних причин низького рівня інвестиційної активності слід виокремити:

- наявність ризиків дестабілізації на валютному ринку;
- збереження складної ситуації у банківській сфері, зокрема недостатні обсяги довгострокового кредитування вітчизняної економіки;
- обмежені можливості доступу до фінансових ресурсів як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках;
- незадовільну кон'юнктуру зовнішнього ринку за традиційними товарними групами українського експорту;
- зниження рівня прибутковості українських підприємств;
- вузький спектр сфер інвестування за галузями для середніх інвесторів;
- обтяжливі регуляторні процедури, зокрема: складність адміністрування податків, кількість та складність отримання дозволів, технічне регулювання (сертифікація та стандартизація); перевірки органів державного нагляду [6].

Однак незважаючи на вказані вище недоліки, які впливають на інвестиційний клімат та високий ризик інвестування в Україні, існують фактори, які приваблюють іноземних та вітчизняних інвесторів. Україна завдяки своєму потенціалу, значним трудовим ресурсам, ємності внутрішнього ринку є державою із суттєвим простором для інвестиційної діяльності. Передумовами формування в Україні сприятливого інвестиційного клімату є:

- 1) вигідне географічне положення (Україна має доступ до стратегічних ринків, зокрема, Європейського Союзу – одного з найбільших світових ринків; Російської Федерації – найбільш динамічного світового ринку; країн Середнього Сходу);
- 2) природно-ресурсний потенціал (інвестиційне значення в Україні мають три види природних ресурсів: мінеральні, земельні й рекреаційні);
- 3) рівень розвитку промислового виробництва;
- 4) висококваліфікована та конкурентоспроможна робоча сила;
- 5) несформований ринок товарів (Україна потенційно є одним з найбільших ринків в Європі);
- 6) незадоволений попит населення [7].

Інвестиційний клімат безпосередньо впливає на основні показники соціально-економічного розвитку країни. Позитивний інвестиційний клімат сприяє вирішенню соціальних проблем, забезпечує високий рівень зайнятості населення, дозволяє оновлювати виробництво, проводити модернізацію й нарощування основних фондів підприємств, впроваджувати новітні технології тощо.

Для реалізації економічного потенціалу країни, органи влади повинні

удосконалювати та реалізовувати комплекс заходів щодо створення сприятливого інвестиційного клімату в країні. Особливо актуальним нині для забезпечення сприятливого інвестиційного середовища й формування умов для збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки є удосконалення правової та організаційної бази [8].

Ряд позитивних кроків у цьому напрямі вже здійснено [9]:

1. На сьогодні в Україні створене правове поле для інвестування та розвитку державно-приватного партнерства. Законодавство України визначає гарантії діяльності для інвесторів, економічні та організаційні засади реалізації державно-приватного партнерства в Україні.

2. На території України до іноземних інвесторів застосовується національний режим інвестиційної діяльності, тобто надано рівні умови діяльності з вітчизняними інвесторами. Іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації.

3. Для підвищення захисту іноземних інвестицій Законом України від 16.03.2000 № 1547 ратифікована Вашингтонська Конвенція 1965 року про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами.

4. Підписано та ратифіковано Верховною Радою України міжурядові угоди про сприяння та взаємний захист інвестицій з більше ніж 70 країнами світу. Зокрема, у поточному році підписано Угоду між Україною та Японією про сприяння та захист інвестицій, яку ратифіковано Законом України від 03.06.2015 № 505-VIII.

Урядом та Президентом України здійснюються кроки по створенню якісно нових умов ведення бізнесу, що мають забезпечити відбудову економіки України та сприятимуть її стабільному розвитку та активізації інвестиційної діяльності, а саме [9]:

- відмінено 16 неефективних регуляторних обмежень; гармонізовано систему оренди землі; встановлено строки реєстрації підприємств протягом не більше двох днів; запроваджено видачу документів дозвільного характеру через центри надання адміністративних послуг (Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляція)” від 12.02.2015 № 191-VIII);

- відмінено ліцензування 26 типів господарської діяльності; визначено виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню; встановлено уніфікований порядок їх ліцензування, нагляду і контролю у сфері ліцензування (Закон України “Про ліцензування видів господарської діяльності” від 02.03.2015 № 222-VIII);

- затверджено План дій щодо дерегуляції господарської діяльності та спрощення регуляторної бази, що спрямований на усунення надмірного адміністративного регулювання господарської діяльності, створення сприятливих умов для ведення бізнесу (розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.03.2015 № 357-р);

- скасовано неефективну сертифікацію в сільськогосподарській сфері та обов'язковий моніторинг виконання особливих умов користування надрами, що відкривали значні можливості для корупції (постанова Кабінету Міністрів України від 28.01.2015 № 42 “Деякі питання дерегуляції господарської діяльності”);

- забезпечено адаптацію українського законодавства до загальноєвропейського і відповідний захист міноритарних акціонерів (Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів” від 07.04.2015 № 289-VIII);

- забезпечено обґрунтованість та прозорість прийняття рішень щодо фінансування державних інвестиційних проектів, підвищення ефективності використання державних коштів і результативності державних інвестиційних проектів (Закон України “Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо державних

інвестиційних проєктів” від 07.04.2015 № 288-VIII);

- схвалено плани імплементації деяких актів законодавства ЄС у сфері інтелектуальної власності (розпорядження Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 № 164);

- з метою підтвердження відповідності української системи технічного регулювання вимогам ЄС встановлено єдині правові й організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і процедур оцінки відповідності (Закон України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності” від 15.01.2015 № 124-VIII);

- створено умови для функціонування національного органу стандартизації, наказами Мінекономрозвитку затверджено: Положення про керівну раду національного органу стандартизації (від 02.02.2015 № 76 та зареєстровано в Мін’юсті 18.02.2015 за № 186/26631), склад керівної ради національного органу стандартизації (від 13.05.2015 № 459), Положення про комісію з апеляцій та Порядку розгляду нею апеляцій (від 09.02.2015 № 103 та зареєстровано в Мін’юсті 23.02.2015 за № № 208/26653, 209/26654), склад комісії з апеляцій (від 01.04.2015 № 324);

- затверджено Методичні рекомендації щодо забезпечення прозорості діяльності суб’єктів господарювання державного сектору економіки (наказ Мінекономрозвитку від 11.02.2015 № 116);

- ліквідовано монопольне положення ДП “Укресурси” (постанова Кабінету Міністрів України від 18.03.2015 № 128);

- затверджено Порядок складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб’єкта господарювання державного сектору економіки (наказ Мінекономрозвитку від 02.03.2015 № 205, який зареєстровано в Мін’юсті від 19.03.2015 за № 300/26745);

- затверджено переліки об’єктів державної власності, що планується приватизувати в 2015 році (постанова Кабінету Міністрів України від 12.05.2015 № 271);

- встановлено особливості застосування електронних засобів під час відбору учасника у разі застосування Міноборони переговорної процедури закупівлі з метою забезпечення додаткової прозорості під час здійснення державних закупівель Міноборони (розпорядження Кабінету Міністрів України “Про проведення експерименту із застосування електронних засобів під час здійснення переговорної процедури закупівлі” від 31.03.2015 № 416-р);

- забезпечено реалізацію пілотного проєкту у сфері державних закупівель щодо впровадження електронних закупівель (розпорядження Кабінету Міністрів України “Про реалізацію пілотного проєкту у сфері державних закупівель щодо впровадження електронних закупівель” від 20.05.2015 № 501-р);

- запущено в публічний доступ разом з громадськими організаціями та бізнесом модуль бізнес-аналітики, який в онлайн-режимі надає громадянам доступ до інформації про закупівлі (bi.prozorro.org);

- запущено help-desk (help.vdz.ua) для підтримки замовників та учасників державних закупівель, який дозволяє отримувати постійну, швидку та професійну підтримку з питань державних закупівель.

Згідно з вищевикладеним необхідно визначити стратегічні цілі України, що передбачає створення «дерева цілей» стратегічного розвитку України (рис. 6).

Програми стратегічного розвитку економіки України мають ґрунтуватися на ресурсному і трудовому потенціалах України та забезпечити сталий, високотехнологічний розвиток національної економіки.

Досвід зарубіжних держав дозволяє виокремити такі ключові напрями програм

стратегічного розвитку та їх імплементації в Україні:

- 1) акценти на факторах фінансового потенціалу, зокрема, досягнення політичної і правової стабільності (досвід Росії);
- 2) інвестування на основі програмно-цільової орієнтації, стратегічної взаємодії наукового і промислового секторів (досвід Естонії);
- 3) забезпечення достатнього рівня фінансової безпеки (досвід Польщі);
- 4) стимулювання інноваційної моделі розвитку (досвід Угорщини);
- 5) партнерства державного і приватного секторів (досвід Чехії, Словенії);
- 6) створення спеціалізованих інституцій зі стимулювання залучення інвестицій та оптимального використання потенційних фінансових можливостей (досвід Чехії, Естонії) [10].

Рис. 6. Дерево стратегічних цілей України

Покращити інвестиційний клімат країни можливо за рахунок різноманітних заходів, зокрема забезпечення чіткого правового поля інвестиційної діяльності, макроекономічної та політичної стабільності, запровадження податкових та митних пільг, дотацій, субсидій, субвенцій і бюджетних позик на розвиток пріоритетних сфер галузей економіки, подолання бюрократичних бар'єрів, корупції, забезпечення правового захисту інвестицій, покращення інформаційного забезпечення та

інвестиційної інфраструктури.

За стратегічним змістом і практичним оформленням політика регулювання надходження прямих іноземних інвестицій в Україні має ефективно узгоджувати складну комбінацію інтересів іноземних та національних інвесторів. Офіційно визнані форми підтримки національної економіки та національного приватного бізнесу несуть менші ризики для економіки, оскільки підлягають контролю з боку громадських та експертних професійних організацій, ніж «ручне» регулювання, яке повністю перебуває у тіні [11].

Отже, можна зауважити, що політика регулювання та заохочення іноземних інвесторів до України вимагає вдосконалення та значного корегування. Розвиток та експансія великого національного приватного бізнесу, який теж поступово виходить на міжнародну арену і стає транснаціональним, необхідність підвищення його ефективності та конкурентоспроможності й отримання нових потоків прямих іноземних інвестицій вимагають лібералізації та вдосконалення національної інвестиційної політики в Україні.

Висновки. Рейтинги міжнародних організацій свідчать про низький рівень інвестиційної привабливості країни в теперішній час. Це пов'язано, в першу чергу, з тим, що існує недосконалість законодавчого регулювання інвестиційної сфери, фіскальної політики та оподаткування; непередбачуваність регуляторної політики та загальна нестабільність; незрозумілий вектор зовнішньої політики України, недостатня прозорість економіки, нерівні умови конкуренції тощо. Для усунення зазначених чинників з метою підвищення рівня зацікавленості іноземних інвесторів та забезпечення сприятливого інвестиційного клімату необхідне застосування чіткого алгоритму проведення інвестиційної політики. Реалізація зваженого механізму формування сприятливого інвестиційного клімату дозволить підвищити інвестиційний імідж держави, усунути основні причини стримування притоку інвестиційного капіталу в економіку України, покращити її загальне становище і зайняти гідне місце розвиненої європейської держави поряд з провідними країнами світу.

Список використаних джерел:

1. Чіп Л. О. Особливості інвестиційного клімату в Україні [Електронний ресурс] / Л. О. Чіп // Вісник Полтавської державної аграрної академії. - 2014. - № 3. - С. 142-146. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/VPDAA_2014_3_32.pdf
2. Index of Economic Freedom [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.heritage.org>
3. Офіційний сайт Проекту Doing business [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – <http://russian.doingbusiness.org>
4. Офіційний сайт European Business Association. [Електронний ресурс]. – Режим доступу – <http://www.eba.com.ua/uk>
5. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.ukstat.gov.ua
6. Алексеєнко Л. М. Стан та проблеми формування сприятливого інвестиційного клімату України [Електронний ресурс] / Л. М. Алексеєнко, М. М. Назаров // Наука й економіка. - 2013. - Вип. 2. - С. 53-57. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nie_2013_2_11.pdf
7. Малько К. С. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість України: чинники їх формування в сучасних умовах [Електронний ресурс] / К. С. Малько // Актуальні проблеми економіки. - 2015. - № 3. - С. 100-105. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ape_2015_3_13.pdf
8. Новак І. М. Теоретико-методологічні засади формування категорії інвестиційний клімат [Електронний ресурс] / І. М. Новак // Економіка: реалії часу. - 2014. - № 1. - С. 113-118. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/econrch_2014_1_19.pdf
9. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу – <http://www.me.gov.ua>
10. Вакулич М. М. Організаційно-економічний механізм державного регулювання інвестиційного клімату [Електронний ресурс] / М. М. Вакулич // Академічний огляд. - 2014. - № 1. - С. 41-49. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ao_2014_1_7.pdf
11. Фролова Г. І. Оцінка інвестиційного клімату в Україні [Електронний ресурс] / Г. І. Фролова // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. - 2014. - № 2. - С. 67-69. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vbumb_2014_2_15.pdf

Рецензент д.е.н., професор Власюк В.Є.